

Изрядень примѣръ отъ тѣхъ фигуръ е слѣдующійтъ, взеть отъ Бурдало. *Извѣстявамъ ви за единъ смиренъ и убогъ Спаситель; но азъ извѣстявамъ това на голѣмцыты на свѣта, на богатыты на свѣта И тѣй що да кажъ Господи? Каквы думы да употрѣбъж, та да можъ да имъ истълкувамъ тайнството на твоего смиреніе и на твоего убожество? Да ли да имъ рѣкж: не бойше съ? Нъ въ състояніето, въ което ги гледамъ, това бы было една измама. Да имъ рѣкж ли: Бойте ся? Но въ тоя случай азъ ся быхъ отдалечилъ отъ тайнството, което тържествувамы и отъ утѣшителныты размышленія, които вдѣхнува туй тържество, и които то трѣбва да вдѣхнува и на най-голѣмыты грѣшници. Да имъ рѣкж ли: скѣрбѣте! до гдѣто цѣлъ Христіанскый Свѣтъ е радостенъ? Да имъ рѣкж ли: утѣшете ся! до гдѣто имъ ся пада да скѣрбятъ като гледать, че Спасительтъ осаждава всицкыты имъ начяла? Боже мой! азъ щж имъ кажъ и едного и другого, и тѣй азъ щж можъ да си испълнъж длъжностътъж коѣто ми налагашь; и тѣй азъ щж имъ рѣкж: и скѣрбете и утѣшявайте ся, защото ви казвамъ едикъ новинъ, коѣто въ сщцето врѣме си е и за страхъ и за радость.*

Възгласъ (Епифонема).

117. Подиръ изложевіето на прѣдмѣта, вѣтіята съ единъ краткъ и ясенъ начинъ напомянова на слышательны си добрыты или лошыты слѣдствія на казаный му прѣдмѣтъ, за да го увеличи още повече, и това е *Епифонема*. Като дадемъ на примѣръ едно поученіе за съгласіе и Христіанскъ любовь, послѣ можемъ каза тѣй: *Таквисъ сж спасителныты слѣдствія на братолюбіето, единомысліето и съгласіето; и напротивъ таквисъ сж пагубныты пропасти на разногласіето и междуособныты борбы!*

О с т а в л е н і е (Паралипсъ).

118. *Оставленіе* ся нарича, когато вѣтіята, като изрѣче на кратко нѣкои по-маловажны обвиненія срѣщу противника, прѣстривва ся като че ги изоставя, за да струпа върху